

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

10 май 2017 година¹

„Институционално право — Европейска гражданска инициатива — Трансатлантическото партньорство за търговия и инвестиции — Всеобхватно икономическо и търговско споразумение — Явна липса на компетентност на Комисията — Предложение за правен акт за целите на прилагането на Договорите — Член 11, параграф 4 ДЕС — Член 2, параграф 1 и член 4, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 211/2011 — Равно третиране“

По дело T-754/14

Michael Efler, с местожителство в Берлин (Германия), и другите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение², за които се явява В. Кемрен, професор,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват първоначално J. Laitenberger и H. Krämer, впоследствие M. Krämer и накрая H. Krämer и F. Erlbacher, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС и насочено към отмяната на Решение С(2014) 6501 окончателен на Комисията от 10 септември 2014 г., с което се отхвърля искането за регистриране на предложението за европейска гражданска инициатива, озаглавена „Stop TTIP“,

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: Н. Kanninen, председател, Е. Buttigieg (докладчик) и L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, съдии,

секретар: S. Bukšek Томас, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 септември 2016 г.,

постанови настоящото

¹ — Език на производството: немски.

² — Списъкът на останалите жалбоподатели е приложен единствено в редакцията, изпратена на страните.

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 С решение от 27 април 2009 г. Съветът на Европейския съюз разрешава на Комисията на Европейските общности да започне преговори с Канада с оглед на сключването на споразумение за свободна търговия, наречено впоследствие „Всеобхватно икономическо и търговско споразумение“ (Comprehensive Economic and Trade Agreement, наричано по-нататък „СЕТА“). С решение от 14 юни 2013 г. Съветът разрешава на Комисията да започне преговори със Съединените американски щати с оглед на сключването на споразумение за свободна търговия, наречено впоследствие „Трансатлантическо партньорство за търговия и инвестиции“ (Transatlantic Trade and Investment Partnership, наричано по-нататък „ТТИР“).
- 2 На 15 юли 2014 г. г-н Michael Efler и останалите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение, в качеството си на членове на създадения за тази цел граждански комитет, предават на Комисията искане за регистрация на предложението за европейска гражданска инициатива (наричана по-нататък „ЕГИ“), озаглавена „Stop ТТИР“ (наричано по-нататък „предложението за ЕГИ“). Предмет на предложението за ЕГИ е „Европейската комисия [...] да препоръча на Съвета да отмени мандата за преговори за [ТТИР] и да не сключва [СЕТА]“. За преследвани цели предложението за ЕГИ сочи, че става въпрос за това „да се попречи на ТТИР и на СЕТА, тъй като те съдържат няколко спорни елемента, като производствата за уреждане на спорове между инвеститори и държави и разпоредбите относно сътрудничеството в областта на правната уредба, които са заплаха за демокрацията и правовата държава [...], [да] не се допусне скрити преговори [да] доведат до отслабване на правилата за защита на труда, за социална закрила, за опазване на околната среда, за защита на личния живот и на потребителите и обществените услуги (например водоснабдяване) и културата да не бъдат дерегулирани“ и да се подкрепи „различна търговска и инвестиционна политика в [Европейския съюз]“. Предложението за ЕГИ посочва членове 207 ДФЕС и 218 ДФЕС като правно основание на посочената инициатива.
- 3 С решение С(2014) 6501 от 10 септември 2014 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) Комисията отказва да регистрира предложението за ЕГИ в приложение на член 4, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно гражданската инициатива (ОВ L 65, стр. 1).
- 4 В обжалваното решение се посочва по същество, че решение на Съвета, с което се разрешава на Комисията да започне преговори с оглед на сключването на споразумение с трета страна, не е правен акт на Европейския съюз и че следователно свързана с него препоръка не представлява подходящо предложение по смисъла на член 11, параграф 4 ДЕС и на член 2, параграф 1 от Регламент № 211/2011, доколкото подобно решение представлява подготвителен акт с оглед на последващото решение на Съвета, с което се разрешава подписването на така договореното споразумение и неговото сключване. Подобно подготвително решение поражда правни последици единствено между засегнатите институции, без да изменя правото на Съюза, за разлика от решението да се подпише и сключи определено споразумение, което би могло да бъде предмет на ЕГИ. От това Комисията прави извода, че трябва да откаже регистрацията на предложението за ЕГИ в частта му, в която е приканена да отправи до Съвета препоръка за приемане на решение за оттегляне на разрешението за започване на преговорите с оглед на сключването на ТТИР.
- 5 В обжалваното решение се посочва освен това, че доколкото предложението за ЕГИ може да се схване като поканващо Комисията да не отправя до Съвета предложения за решения на Съвета относно подписването и сключването на СЕТА или на ТТИР или да представи на Съвета предложения за решения да не разрешава подписването на тези споразумения или да не сключва

същите, подобна покана също не попада в приложното поле на член 2, параграф 1 от Регламент № 211/2011, съгласно който ЕГИ цели приемането на правни актове, които са необходими за прилагането на Договорите и пораждат самостоятелни правни последици.

- 6 Обжалваното решение заключава, че при това положение предложението за ЕГИ излиза извън рамките на правомощията на Комисията, по силата на които тя може да представи предложение за правен акт на Съюза за целите на прилагането на Договорите по смисъла на член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 211/2011 във връзка с член 2, параграф 1 от същия регламент.

Производство и искания на страните

- 7 На 10 ноември 2014 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 8 С отделен акт, заведен в секретариата на Общия съд на 15 април 2016 г., жалбоподателите подават молба за допускане на обезпечителни мерки, която е отхвърлена с определение от 23 май 2016 г., Efler и др./Комисия (T-754/14 R, непубликувано, EU:T:2016:306). С акт от 17 юли 2016 г. жалбоподателите подават жалба на основание член 57, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, която е отхвърлена с определение на заместник председателя на Съда от 29 септември 2016 г., Efler и др./Комисия [C-400/16 P(R), непубликувано, EU:C:2016:735].
- 9 Жалбоподателите искат от Общия съд:
 - да отмени обжалваното решение,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 10 Комисията иска от Общия съд:
 - да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

- 11 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват две основания, изведени, първото, от нарушение на член 11, параграф 4 ДЕС, член 2, параграф 1 и член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 211/2011, а второто, от неспазване на принципа на равно третиране.
- 12 Що се отнася до първото основание, жалбоподателите сочат, на първо място, че доколкото отказът да се регистрира предложението за ЕГИ се основава на обстоятелството, че решенията на Съвета, целящи да се разреши започването на преговори с оглед на сключването на международно споразумение, са подготвителни актове, те не оспорват това, че тези решения имат такъв характер. При все това не е по-различен случаят на решенията на Съвета, с които се разрешава подписването на международно споразумение. Освен това Регламент № 211/2011 обхваща най-общо всички правни актове, без да се ограничава до актовете, пораждащи окончателни последици, и нито генезисът на разглежданите разпоредби, нито техният нормативен контекст са индикация за това, че понятието „правен акт“ трябва да се тълкува стеснително. Накрая, решение за оттегляне на мандата на Комисията за водене на преговори слага край на преговорите, е правнообвързващо и поради това има окончателен характер.

- 13 На второ място, жалбоподателите сочат, че доколкото отказът да се регистрира предложението за ЕГИ, се основава на обстоятелството, че решенията на Съвета, разрешаващи започването на преговори с оглед на сключването на международно споразумение, пораждаат действие единствено между въпросните институции, посоченото в членове 288—292 ДФЕС широко понятие за правен акт забранява на решенията на Комисията, приети извън обикновената законодателна процедура, да се отрича това качество и те да се изключат от приложното поле на разпоредбите относно ЕГИ, при положение че тези решения са правно обвързващи. Нито от текста на Договорите, нито от тяхната структура и от преследваните от тях цели произтича, че принципът на демокрация, на който се основава Съюзът, би трябвало да се прилага само към лицата, които са засегнати или за които се отнася разглежданият правен акт. Освен това Комисията си противоречи и като приема за допустима ЕГИ за одобрение и потвърждение, насочена към подписване и сключване на споразумение, чийто предмет и съдържание са вече определени.
- 14 На трето място, жалбоподателите отбелязват, че доколкото обжалваното решение е основано на твърдения „разрушителен“ характер на предложенията за актове, целящи да се оттегли мандатът на Комисията за водене на преговори с оглед на сключването на ТТІР и да се представи на Съвета предложение да не разреши подписването на ТТІР и на СЕТА или да не сключва последните, подобни предложения не могат да бъдат обречени на неуспех поради обстоятелството, че в съответствие с член 11, параграф 4 ДЕС и с член 2, параграф 1 от Регламент № 211/2011 планираният правен акт трябва да допринесе за „прилагането на Договорите“, при положение че тези планирани актове водят под една или друга форма до прилагане на правомощията, изведени от първичното право. Според жалбоподателите общото право на гражданите да участват в демократичния живот на Съюза включва възможността те да действат с цел изменение, реформиране, пълна или частична отмяна на действащите актове на вторичното право. С регистрирането на предложението за ЕГИ би се стигнало до откриване на по-голям публичен дебат, каквато е първичната цел на всяка ЕГИ.
- 15 Освен това, след като, както Комисията поддържа за първи път в писмената защита, е възможно всякакъв вид международен договор, насочен към отмяната на съществуващ договор или към въвеждането на напълно нов договор, да бъде предложен посредством ЕГИ, би възникнало противоречие, ако ЕГИ не може да има за предмет да попречи на сключването на договор, който е в процес на договаряне.
- 16 Жалбоподателите добавят, че предложение на Съвета да не се одобри СЕТА не изключва възможността впоследствие да се изготвят изменени проекти на трансатлантически споразумения за свободна търговия.
- 17 Накрая, предложението за ЕГИ при всички случаи не попада „по очевиден начин“ извън рамките на правомощията на Комисията, както се изисква в член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 211/2011.
- 18 Комисията веднага отбелязва, че твърдението, изведено от нарушение на член 11, параграф 4 ДЕС, е неотнормимо, тъй като приетият въз основа на член 24, първа алинея ДФЕС Регламент № 211/2011 представлява референтна база за контрола за законосъобразност на решенията на Комисията относно регистрирането на предложения за ЕГИ.
- 19 По-нататък Комисията изтъква, че решение на Съвета, с което ѝ се разрешава да започне преговорите с оглед на сключването на международно споразумение, за разлика от решение на Съвета за сключването на подобно споразумение, има чисто подготвителен характер, доколкото поражда правни последици единствено в отношенията между институциите. Систематично и телеологично тълкуване на член 2, параграф 1 и член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 211/2011 обаче би довело до извода, че правен акт с чисто подготвителен характер не е правен акт по смисъла на посочените разпоредби.

- 20 Освен това според Комисията единствено правните актове, чиито последици надхвърлят отношенията между институциите на Съюза, могат да бъдат предмет на ЕГИ, тъй като демократичното участие, което тя цели да насърчи, има за цел гражданите да бъдат част от приемането на решенията по въпросите, които засягат, поне потенциално, тяхната правна сфера. Съветът и Комисията се ползват от непряка демократична легитимност, която е достатъчна за приемане на актове, чиито правни последици се ограничават до институциите.
- 21 Освен това според Комисията предложението за ЕГИ заобикаля правилото, според което тя не може да бъде поканена с ЕГИ да не предлага определен правен акт или да предложи решение да не се приеме определен правен акт. Всъщност текстът на член 10, параграф 1, буква в) от Регламент № 211/2011 в частта му, в която се позовава на „действията, които смята да предприеме“, предполага, че единствено ЕГИ, които са насочени към приемането на правен акт с конкретно съдържание или към отмяната на съществуващ правен акт, са разрешени. Ако в съобщението си по член 10, параграф 1, буква в) от Регламент № 211/2011 Комисията обяви, че не възнамерява да предложи съответен правен акт, това би довело до недопустимо политическо ограничаване на нейното право на инициатива. Към това се добавя фактът, че отредената функция на ЕГИ, състояща се в това да накара Комисията да се заеме публично с темата, която е предмет на ЕГИ, и по този начин да предизвика политически дебат, би могла да се изпълни изцяло единствено с предложение за ЕГИ, което е насочено към приемането на правен акт с определено съдържание или към отмяната на съществуващ правен акт. ЕГИ, с която се иска да не се приеме решение на Съвета, вече не би могла да бъде в състояние да изпълни функцията за откриване на подобен политически дебат за първи път и би представлявала недопустимо вмешателство в протичането на започната законодателна процедура.
- 22 Накрая, решение на Съвета за неприемане на ТТИР или на СЕТА, както е посочено в предложението за ЕГИ, не би имало самостоятелно значение спрямо простото неприемане на решение на Съвета за одобрение на сключването на споразумението, поради което подобно решение би било безполезно от правна гледна точка. ЕГИ с подобен предмет е равнозначна от функционална гледна точка на ЕГИ, с която се иска въздържане от представяне на предложение за правен акт и на това основание е недопустима.
- 23 Общият съд припомня, че член 11, параграф 4 ДЕС гласи, че най-малко един милион граждани на Съюза, граждани на значителен брой държави членки, могат да поемат инициативата да приканят Европейската комисия да представи подходящо предложение, в рамките на предоставените ѝ правомощия, по въпроси, за които тези граждани считат, че за целите на прилагането на Договорите е необходим правен акт на Съюза.
- 24 Както се посочва в съображение 1 от Регламент № 211/2011, с който Европейският парламент и Съветът са приели в приложение на член 24, първа алинея ДФЕС разпоредбите относно процедурите и условията, необходими за представянето на ЕГИ по смисъла на член 11 ДЕС, Договорът за ЕС укрепва гражданството на Съюза и засилва допълнително демократичното функциониране на Съюза като предвижда, *inter alia*, че всеки гражданин има правото да участва в демократичния живот на Съюза чрез ЕГИ (решения от 30 септември 2015 г., *Anagnostakis/Комисия*, T-450/12, в процес на обжалване, EU:T:2015:739, т. 26 и от 19 април 2016 г., *Costantini и др./Комисия*, T-44/14, EU:T:2016:223, т. 53 и 73). Съгласно същото съображение посоченият механизъм дава на гражданите, подобно на Парламента на основание член 225 ДФЕС и на Съвета по силата на член 241 ДФЕС, възможност пряко да се обърнат към Комисията с искане и да я приканят да представи предложение за правен акт на Съюза за целите на прилагането на Договорите.
- 25 За тази цел член 2, параграф 1 от Регламент № 211/2011 определя ЕГИ като инициатива, внесена в Комисията в съответствие с този регламент, с която Комисията се приканва да представи „подходящо предложение в рамките на правомощията ѝ по въпроси, за които гражданите

считат, че за целите на прилагането на Договорите е необходим правен акт на Съюза“, и която е получила подкрепата на най-малко един милион имащи право да я подпишат поддръжници, които произхождат от най-малко една четвърт от всички държави членки.

- 26 В съответствие с член 4, параграф 2, буква б) и параграф 3 от Регламент № 211/2011 Комисията отказва да регистрира предложението за гражданска инициатива, ако то попада по очевиден начин извън обхвата на нейните правомощия, по силата на които тя може да представи „предложение за правен акт на Съюза с цел изпълнение на Договорите“.
- 27 Член 10, параграф 1, буква в) от Регламент № 211/2011 гласи, че когато получи ЕГИ в съответствие с член 9 от този регламент, Комисията излага в срок от три месеца чрез съобщение, своите правни и политически заключения по тази ЕГИ, „евентуалните действия, които смята да предприеме, както и причините за решението да предприеме или не тези действия“.
- 28 Що се отнася до обхвата на предложението за ЕГИ, в отговор на въпрос, поставен в хода на заседанието, жалбоподателите уточняват, че то няма за предмет да прикани Комисията да не представя на Съвета предложение за акт, с който да разреши подписването на ТТІР и на СЕТА и да сключи посочените споразумения, а че то цели да прикани Комисията да представи на Съвета, от една страна, предложение за акт на Съвета за оттегляне на мандата за водене на преговори с оглед на сключването на ТТІР, от друга страна, предложение за акт на Съвета да не разреши на Комисията подписването на ТТІР и СЕТА и да не сключи последните.
- 29 Освен това настоящата жалба не се отнася до компетентността на Съюза за договаряне на споразуменията ТТІР и СЕТА, а жалбоподателите оспорват основанията, които са изтъкнати в обжалваното решение в подкрепа на отказа на регистрацията на предложението за ЕГИ, доколкото то цели да сложи край на мандата за водене на преговори за сключването на ТТІР и да попречи на подписването и сключването на СЕТА и ТТІР.
- 30 В това отношение от обжалваното решение следва, че според Комисията обстоятелството, че решение на Съвета, с което ѝ се разрешава да започне преговори за сключването на международно споразумение, има подготвителен характер и поражда правни последици единствено между институциите, е пречка подобно решение да бъде квалифицирано като правен акт по смисъла на разглежданата правна уредба и не позволява регистрирането на предложението за ЕГИ, доколкото с него се цели оттеглянето на подобно решение. Същото важи за предложението за ЕГИ, с което Комисията се приканва да представи на Съвета предложение за решение да не разреши подписването на разглежданите споразумения или да не ги сключи, тъй като подобно решение не поражда самостоятелни правни последици, докато съгласно член 2, параграф 1 от Регламент № 211/2011 ЕГИ цели приемането на правни актове, необходими „за целите на прилагането на Договорите“, което не е така в случая.
- 31 Както бе отбелязано по-горе Комисията отказва да регистрира предложенията за ЕГИ, попадащи по очевиден начин извън обхвата на нейните правомощия, по силата на които тя може да представи „предложение за правен акт на Съюза с цел изпълнение на Договорите“.
- 32 Безспорно е, че Комисията може по своя инициатива да представи на Съвета предложение за акт за отнемането на мандата, с който ѝ е било разрешено да започне преговорите с оглед на сключването на международно споразумение. Не може също да се попречи на Комисията да представи на Съвета предложение за решение да не разреши в крайна сметка подписването на договорено споразумение или да не сключи последното.

- 33 Въпреки това Комисията изтъква, че предложение за ЕГИ не може да се отнася до подобни актове, и посочва, от една страна, подготвителния характер и липсата на външни спрямо институциите правни последици на акта за започване на преговорите с оглед на сключването на международно споразумение и от друга страна, обстоятелството, че предложените за приемане правни актове не са необходими „за целите на прилагането на Договорите“.
- 34 Следва веднага да се констатира, че страните са съгласни да приемат, че решение на Съвета, с което в съответствие с членове 207 и 218 ДФЕС се разрешава на Комисията да започне преговорите по сключването на международно споразумение, представлява подготвителен акт с оглед на последващото решение за подписване и сключване на подобно споразумение и че то поражда правни последици между Съюза и неговите държави членки, както и между институциите на Съюза (вж. в този смисъл решения от 4 септември 2014 г., Комисия/Съвет, С-114/12, EU:C:2014:2151, т. 40 и от 16 юли 2015 г., Комисия/Съвет, С-425/13, EU:C:2015:483, т. 28).
- 35 Както обаче жалбоподателите напълно правилно посочват, понятието за правен акт по смисъла на член 11, параграф 4 ДЕС, на член 2, параграф 1 от Регламент № 211/2011 и на член 4, параграф 2, буква б) от същия регламент, не би могло, при липсата на доводи за противното, да се схваща, както го разбира Комисията, като свеждащо се единствено до правните актове на Съюза, които са окончателни и пораждат правни последици спрямо трети лица.
- 36 По-специално нито текстът на разглежданите разпоредби, нито преследваните от тях цели дават основание решение, с което се разрешава започването на преговорите с оглед на сключването на международно споразумение, както в случая ТТИР и СЕТА, прието в приложение на член 207, параграфи 3 и 4 ДФЕС и на член 218 ДФЕС и което представлява по очевиден начин решение по смисъла на член 288, четвърта алинея ДФЕС (вж. в този смисъл решения от 4 септември 2014 г., Комисия/Съвет, С-114/12, EU:C:2014:2151, т. 40 и от 16 юли 2015 г., Комисия/Съвет, С-425/13, EU:C:2015:483, т. 28), да се изключи от понятието за правен акт за целите на ЕГИ.
- 37 Тъкмо обратното, принципът на демокрация, който, както е посочено по-конкретно в преамбюла на Договора за ЕС, в член 2 ДЕС, както и в преамбюла на Хартата на основните права на Европейския съюз е сред основните ценности, на които се основава Съюзът, също както и конкретно преследваната с механизма за ЕГИ цел, изразяваща се в подобряване на демократичното функциониране на Съюза посредством предоставяне на всеки гражданин на общо право да участва в демократичния живот (вж. т. 24 по-горе), налагат да се възприеме тълкуване на понятието за правен акт, което обхваща правните актове, каквито са решенията за започване на преговори за сключването на международно споразумение, което безспорно цели да измени правния ред на Съюза.
- 38 Всъщност защитаваната от Комисията теза, според която Съветът и тя се ползват от непряка демократична легитимност, достатъчна за приемане на правни актове, които не пораждат правни последици спрямо трети лица, би имала за последица да ограничи значително използването на механизма за ЕГИ като инструмент за участие на гражданите на Съюза в нормативната дейност на същия посредством сключването на международни споразумения. Доколкото по този начин изложените в обжалваното решение мотиви могат евентуално да се схванат като възпрепятстващи в крайна сметка гражданите на Съюза да предложат посредством ЕГИ каквото и да било започване на преговори относно нов договор, посочените доводи явно са в разрез с целите, преследвани с Договорите, както и с Регламент № 211/2011 и при това положение не могат да се приемат.
- 39 Като последица от това защитаваната от Комисията теза в обжалваното решение, според която решението за оттегляне на разрешението за започване на преговори с оглед на сключването на ТТИР е изключено от обхвата на понятието за правен акт за целите на предложението за ЕГИ с мотив, че посоченото разрешение само по себе си не спада към това понятие поради неговия

подготвителен характер и липсата на последици спрямо трети лица, също трябва да се отхвърли. Това е така още повече защото, както жалбоподателите правилно посочват, решение за оттегляне на разрешението за започване на преговори с оглед на сключването на международно споразумение в частта му, в която то слага край на тези преговори, не би могло да се квалифицира като подготвителен акт, а същото има окончателен характер.

- 40 Освен това, за да се противопостави на регистрацията на предложението за ЕГИ, Комисията изтъква още, че актовете на Съвета, чието приемане е предложено в посоченото предложение, по-специално решенията на Съвета да не подписва или да не сключва ТТИР и СЕТА, са равнозначни на „разрушителни“ актове, които не се приемат за целите на „прилагането на Договорите“ и следователно не биха могли да са предмет на ЕГИ.
- 41 На това следва да се отговори, че правната уредба относно ЕГИ не съдържа никакво указание в смисъл, че гражданското участие не би могло да се предвиди с цел да се попречи на приемането на правен акт. Наистина, макар в съответствие с член 11, параграф 4 ДЕС и с член 2, параграф 1 от Регламент № 211/2011 планираният правен акт трябва да допринася за прилагането на Договорите, то точно такъв е случаят на актовете, които имат за предмет да попречат на сключването на ТТИР и СЕТА, които целят да изменят правния ред на Съюза.
- 42 Както жалбоподателите правилно отбелязват, преследваната с механизма на ЕГИ цел на участието в демократичния живот на Съюза включва явно възможността да се поиска изменението на действащите правни актове или тяхното пълно или частично оттегляне.
- 43 При това положение не е обосновано и изключването от демократичния дебат на правните актове, насочени към оттеглянето на решение, с което се разрешава започването на преговори с оглед на сключването на международно споразумение, също както и на актовете, имащи за предмет да попречат на подписването и сключването на подобно споразумение, които, противно на защитаваната от Комисията теза, безспорно пораждаат самостоятелни правни последици, като пречат евентуално на обявено изменение на правото на Съюза.
- 44 Защитаваната от Комисията теза, както става ясно от обжалваното решение, би довела в крайна сметка до възможност ЕГИ да се отнася единствено до решението на Съвета да сключи или да разреши подписването на международни споразумения, за които институциите на Съюза са поели инициативата и които те са договорили предварително, като същевременно гражданите на Съюза са възпрепятствани да използват механизма на ЕГИ, за да предлагат изменения или изоставянето на подобни споразумения. Наистина пред Общия съд Комисията поддържа, че ЕГИ може евентуално да съдържа и предложение за започване на преговори с оглед на сключването на международно споразумение. Нищо обаче не обосновава в тази последна хипотеза авторите на предложението за ЕГИ да се задължават да изчакат сключването на споразумение, за да могат след това да оспорят единствено неговата уместност.
- 45 Доводът на Комисията, че актовете, които предложението за ЕГИ я приканва да представи на Съвета, биха довели до недопустимо вмешателство в протичането на започнатата законодателна процедура, също не би могъл да се приеме. Всъщност преследваната от ЕГИ цел е да се позволи на гражданите на Съюза да участват в по-голяма степен в демократичния живот на Съюза по-конкретно като излагат подробно на Комисията повдигнатите с ЕГИ въпроси, приканвайки тази институция да представи предложение за правен акт на Съюза, след като евентуално е представила тази ЕГИ на публично изслушване, организирано от Парламента в съответствие с член 11 от Регламент № 211/2011, следователно повдигайки демократичен дебат, без да трябва да изчакват приемането на правния акт, чието изменение или изоставяне в крайна сметка се иска.

- 46 При това положение с приемането на подобна възможност не се накърнява и принципът на институционално равновесие, характеризиращ институционалната структура на Съюза (вж. в този смисъл решение от 14 април 2015 г., Съвет/Комисия, C-409/13, EU:C:2015:217, т. 64), доколкото Комисията има задачата да реши дали да даде ход на ЕГИ, като представи, в съответствие с член 10, параграф 1, буква в) от Регламент № 211/2011, посредством съобщение, своите правни и политически заключения за гражданската инициатива, действията, които смята да предприеме, ако има такива, и причините за решението дали да предприеме или не тези действия.
- 47 Като последица от това, далеч от вмешателство в протичането на започната законодателна процедура, предложението за ЕГИ представлява израз на ефективното участие на гражданите на Съюза в демократичния живот на същия, без да поставя под въпрос търсеното с Договорите институционално равновесие.
- 48 Накрая, няма никаква пречка действията, които Комисията „смята да предприеме, ако има такива“ по смисъла на член 10, параграф 1, буква в) от Регламент № 211/2011, да се състоят в това да предложи на Съвета да приеме посочените актове в предложението за ЕГИ. Противно на твърденията на Комисията, няма пречка евентуално институциите на Съюза да договорят и сключат нови проекти на трансатлантически споразумения за свободна търговия след приемането от Съвета на актовете, които са предмет на предложението за ЕГИ.
- 49 С оглед на гореизложените съображения следва да се заключи, че с отказа си да регистрира предложението за ЕГИ Комисията е нарушила член 11, параграф 4 ДЕС, както и член 4, параграф 2, буква б) във връзка с член 2, параграф 1 от Регламент № 211/2011.
- 50 Поради това следва първото основание да се уважи, а заедно с това и жалбата като цяло, без да е необходимо произнасяне по второто основание.

По съдебните разноски

- 51 Съгласно член 134 параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски по настоящото и по обезпечителното производство в съответствие с искането на жалбоподателите.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

реши:

- 1) Отменя Решение C(2014) 6501 окончателен на Комисията от 10 септември 2014 г., с което се отхвърля искането за регистрация на предложението за европейска гражданска инициатива, озаглавена „Stop TTIP“.**
- 2) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на г-н Michael Efler и другите жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложение, включително съдебните разноски по обезпечителното производство.**

Kanninen

Buttigieg

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 10 май 2017 година.

Подписи